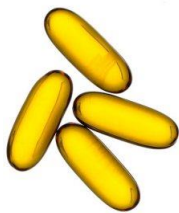

Prijsbeleid rond mijn medicijn.

Bij de bakker stond een heerlijke taart in de etalage. Hij koste slechts twee euro, dus ik naar binnen om die taart te kopen. Tot mijn verbazing moest ik acht euro afrekenen! Ik snapte dit niet helemaal en vroeg hoe dit kon. “Nou mijnheer, kijk dat zit zo, het taartje kost twee euro en omdat ik hem U overhandig komt er zes euro bij.” Het kwam bij mij wat vreemd over, maar ja wat doe er aan? Alle bakkers schijnen dit zo te berekenen. Ik betaalde met een briefje van twintig euro en kreeg zes euro terug. Hoe kan dit nou? . . . Eerst twee euro, toen acht . en nou veertien euro! “Ja meneer, ik heb U nu ook nog uitleg moeten geven en dat kost zes euro extra.”

Met mijn ogen nog vol verbazing en de taart onder mijn arm, want ik kreeg er geen plastic tasje bij, ging ik verder boodschappen doen. Nog even langs de apotheek. Een arts had me een ander medicijn voorgeschreven. Onze apotheek gaat met de tijd mee. Ze hebben een uitgifte automaat. Zoiets als waar je vroeger een nasibal uit trok.

Gelukkig wordt je bij medicijnen niet meteen met de kosten geconfronteerd. Dat zou niet gezond zijn! Daar kom je pas achter als je achterdochtig bent en op het overzicht van jouw zorgverzekering kijkt. Wat blijkt dan? Het bovenstaande verhaal van de bakker is natuurlijk onzin, maar bij de apotheek is dit wél normaal. Alleen heet het daar “Ter hand stelling” en “Begeleidend gesprek”.

Oké, ik heb mijn medicijn, of laat ik het zo zeggen, ik heb de eerste versie van mijn medicijn. Medicijn van fabricage A. Na twee weken een nieuwe partij en inderdaad helemaal nieuw. Het blijkt een medicijn van fabricage B. Oké, kan gebeuren, het zal wel weer zo'n goedkopere versie zijn, die de zorgverzekering voorschrijft! Even later weer toe aan een partij en inderdaad, weer iets anders, zelfs de naam is anders. Laten we zeggen Pilletje C.

Even op mijn zorgkosten overzicht gekeken. Wat ik dacht over een goedkoper product klopte in eerste instantie wel. Medicijn A kost vijfendertig euro per honderd capsules. Medicijn B kost zes euro per honderd. Dus dat bespaart de gemeenschap toch weer iets. Maar nu komt het vreemde. Pilletje C kost honderd euro per honderd capsules! Iets wat zes centen kan kosten, verkopen voor een euro! Is die apotheek misschien uit op een hoge financiële omzet?

Ik neem contact op met de apotheek. “Mevrouw, ik heb nu drie keer een levering gehad van iets wat eigenlijk elke keer hetzelfde zou moeten zijn, maar steeds verschillend is geweest, hoe zit dit?” “Mijnheer maakt U zich geen zorgen, het zit wel in verschillende verpakkingen, maar het is allemaal de zelfde werkende stof.” Ik vraag dan nog even naar de andere stoffen die er in zitten, want ik had al uitgezocht dat die nogal verschillend waren. Volgens de apotheek is er echter maar een beetje verschil in. In de ene zat drukinkt en in de andere niet! Fijn om te merken hoe je voor- of opgelicht kan worden en o ja, ik slik nu dus drukinkt! Daarna begin ik eens over de financiële kant van de zaak. Hoe kan het dat mijn verzekering opgescheept wordt met de rekening van een belachelijk duur medicijn terwijl het veel goedkoper kan? Het antwoord is even logisch als verbijsterend.

Mijn medicijn kan gebruikt worden tegen twee problemen. Nu is dit medicijn als je het tegen de ziekte gebruikt niet meer in patent en dus voor zes cent te koop. Als je het alleen voor pijnbestrijding gebruikt is het patent nog niet vrij gegeven en kost het een euro. Volgens de apotheek heb ik het medicijn nodig voor pijn bestrijding en zijn zij verplicht om de extreem hoge prijs in rekening te brengen. “Maar mevrouw, hoe weet U waarvoor ik het gebruik?” Toen was het even stil. Na even nadenken kwam het antwoord. “Nou dat heeft U in het eerste begeleidingsgesprek waarschijnlijk gezegd.” Nee mevrouw, dat gesprek is wel berekend, maar ik heb echt niet op het trottoir tegen die automaat staan praten!

Maar lest best. Zegt de apotheker tegen mij: “Meneer, als U het nu persé wilt kunnen we voor deze éne keer wel een uitzondering maken en leveren we speciaal voor U weer het andere goedkopere medicijn!” Dan krijg je even het gevoel dat je op een tweedehands automarkt staat! Ik kon alleen maar antwoorden “Dat zal ik eerst even met mijn verzekering overleggen. Maar ja, de verzekering zegt: ”Mijnheer, waar maakt U zich toch druk om? U zit al ruim boven Uw eigen risico, U hoeft het toch niet zelf te betalen?”

Als ik dus een taartje koop is de lage prijs voor mij belangrijk, maar bij een medicijn zorgt de zakenwereld wel dat de prijs hoog blijft en daar moet ik me vooral niet druk om maken! Volgend jaar gaat alleen de premie voor mijn ziektekosten verzekering weer omhoog!

